

SVETA MISNA ŽRTVA

Catalina (Katja Rivas), Cochabamba, Bolivija

Catalina Svjedočanstvo

IMPRIMATUR

Brošuru “Sv. misa”, svjedočanstvo Cataline, laičke misionarke Euharistijskog Srca ISU-SOVA, pažljivo sam pročitao i ne nalazim ništa što bi se protivilo Svetom pismu ili nauci Crkve. Naprotiv, jednostavno vjerujem, da se ovdje radi o dubokoj nauci o tajni Svete mise. Posebno preporučujem ovaj spis svećenicima i laicima na čitanje i razmatranje, da bi se došlo do boljeg razumijevanja i dubljeg doživljavanja Svete Žrtve na oltaru..

San Vicente, 2. ožujka 2004.

Mons. Jose Barahona C.

Biskup San Vicente

El Salvador, C.A.

POSVETA

Njegovoj Svetosti papi
Ivanu Pavlu II.,
prvom apostolu Nove
evangelizacije,
po čijem primjeru
vjernici laici dobivaju
hrabrost i milosrđe
neizmjerne zahvalnosti i
ljubavi.

Posvećeno i svim svećenicima:
Pupčanoj vezi od BOGA do ljudi, jer oni
po sakramentu pomirenja
i euharistijskom pretvorbom
posređuju Božju milost

Catalina

**Tada Ga zamoliše: “Gospodine, daj nam
uvijek taj kruh!”**

**ISUS im odgovori: “JA sam kruh živo-
ta. Tko dolazi Meni, sigurno neće ogla-
dnjeti. I tko vjeruje u Mene, neće nikada
ožednjati.”**

(Ivan 6,34-35)

**Isus im odvrati: “Zaista, zaista, kažem
vam: ako ne jedete tijela Sina Čovje-
čjega i ne pijete Njegove krvi, nećete
imati života u sebi. Tko jede Moje ti-
jelo i pije Moju krv, ima vječni život. I
JA ću ga uskrisiti u posljednji dan.”**

(Ivan 6, 53-54)

6

7

SVJEDOČANSTVO CATALINE

O SVETOJ MISI

U predivnoj katezezi, u kojoj su nas poučili GOSPODIN i Djeвица Marija i dalje nas pratili na duhovnom putu, - najprije su nas poučili kako treba moliti kronicu uvijek iz nutrine i svim srcem, i razmatrati, i uživati svim srcem i rado-sno trenutke susreta s BOGOM i našom Blagoslovljenom Majkom. Zatim nam je pokazano kako se dobro i raskajano tre-ba ispovijedati. A sada - u nastavku ove predivne kateheze oni nam pokazuju sve što trebamo znati o svetom događanju u Svetoj misnoj žrtvi, i kako doživjeti Misu svim srcem.

Ovo svjedočanstvo što ga iznosim že-lim da dođe do svih na cijelome svijetu,

8

9

**“Tijelo je Moje pravo jelo,
i Moja krv pravo piće.
Tko jede tijelo Moje i pije krv Moju,
Ostaje u meni i Ja u njemu.
Kao što je Mene poslao živi Otac,
i kao što ja živim po Ocu,
tako će i onaj koji Mene jede
živjeti po Meni...” (Ivan 6, 55-57)**

**“Tko jede ovaj kruh,
živjet će zauvijek.” (Ivan 6,58)**

na veću slavu BOŽJU i na spasenje i svakog pojedinog, koji svoje srce hoće otvoriti GOSPODINU. Želim i moram ovo svjedočiti, da bi mnoge Bogu posvećene duše iznova rasplamsale vatru ljubavi prema Kristu; oni, čije ruke imaju veću moć donijeti KRISTA na zemlju, da postane našom hranom; a drugi, da ostave 'naviku' samo površno GA primati, i da iznova divljenjem i čuđenjem dožive dnevni susret s LJUBAVLJU. Ovo svjedočim da bi moja braća i sestre laici po svem svijetu svaki put još dublje srcem doživljavali ovo najveće od svih čuda: **sudjelovanje u slavlju svete Euharistije.**

Bilo je to u predvečerje svetkovine Blagovijesti. Mi, članovi molitvene skupine, otišli smo na sv. ispovijed. Nekoliko žena iz molitvene skupine propustile su te večeri otići na ispovijed i htjedoše

10

se stoga ispovjediti slijedećeg dana prije Sv. mise.

Kad sam slijedećeg dana, na svetkovinu, malo zakasnila u crkvu, nadbiskup i svećenici već su se uspinjali na oltar. U tom trenutku Majka Božja progovori mi tako slatkim i nježnim glasom, koji čovjeka preplavljuje radošću.

“Danas je za tebe vrlo poučan dan i želim da budeš vrlo pažljiva, jer čega si ti danas svjedok i sve što ćeš doživjeti ovog dana, morati ćeš omogućiti cijelom čovječanstvu sudjelovati na tome.” Bila sam savršeno iznenađena, ne razumjevši što se dogodilo, čvrsto sam odlučila biti pažljivom.

Prvo što sam zamijetila, bio je KOR najljepših glasova, koji su tako pjevali

11

kao da su bili daleko, a u trenucima tako blizu i onda opet izdaleka, kao da su, glazba i pjevanje, bili nošeni šumom vjetra.

Uvodni obredi

Gospodin nadbiskup započeo je žrtvu Sv. mise i kad je došao do **pokorničkog čina**, reče Presveta Djevica:

“Moli sad GOSPODINA iz dubine svoga srca za oprostjenje svih tvojih promašaja. Moli GA za oprostjenje zato, jer si Ga uvrijedila; jer tako ćeš biti dostojna imati povlasticu sudjelovati u Sv. misi.”

Sigurno sam tad u djeliću sekunde promislila: “Ali ja sam ipak u stanju BOŽJE milosti, jer sinoć sam se tek ispovjedila.”

12

Nebeska Majka mi je odgovorila: **“I ti stvarno misliš, da od sinoć nisi uvrijedila GOSPODINA? Dopusti, da te podsjetim na nekoliko događaja. Kad si danas izašla iz kuće, da bi ovamo došla, približila ti se djevojka, koja ti pomaže kod kuće da bi te nešto zamolila. Ali budući da već kasniš i bila si u žurbi i stoga si bila napeta, nisi joj baš uljudno odgovorila. To je bila s tvoje strane pogreška protiv kršćanske ljubavi prema bližnjemu, I sad još uvijek hoćeš tvrditi da nisi BOGA povrijedila...?”**

“Na putu ovamo autobus ti je prepriječio put. Gotovo te pogazio, a ti si tom jadnom vozaču, tom tvom bližnjemu, doviknula puno nedoličnih izraza, umjesto da si došla na vrijeme izmoliti svoje molitve i tako se pripre-

13

miti na Sv. misu. Pomanjkala si u ljubavi prema bližnjemu i izgubila si mir i strpljivost. I usprkos tomu kažeš, da nisi povrijedila GOSPODINA...?”

“I stoga dolaziš u posljednjem trenutku, kad procesija sa svećenicima ulazi u crkvu, slaviti žrtvu Sv. mise... a ti ćeš sada sudjelovati u tom slavlju bez ikakve pripreme...”

A ja odgovorih: - “*Da, moja Majko, ništa više ne govori. Prestani. Ne podsjećaj me dalje na sve te pogreške u mojem ponašanju, jer ću inače umrijeti od stida i kajanja.*”

“Zašto morate doći u posljednjem trenutku? Trebate već ranije biti u crkvi, da biste izgovorili molitvu i zamolili GOSPODINA da pošalje SVO-

14

mnoći drugi – štoviše većina, jednostavno čekala dok svećenikova propovijed završi, prije nego bi sama unišla u crkvu. Za sve te slučajeve, kojih nisam bila svjesna ili ih jednostavno nisam htjela razumjeti, što to znači biti u crkvi i sudjelovati pri Svetoj misnoj žrtvi. Za sve te mnoge slučajeve, u kojima je moja duša bila puna teških grijeha, a ja se usudila usprkos tomu sudjelovati na Svetoj misi, morala sam zamoliti za oprostjenje.

Slava

Bio je crkveni blagdan i pjevala se Slava. Naša Gospa rekla mi je: - “**Slavi i veličaj sa svom svojom ljubavlju PRE-SVETO TROJSTVO; potpuno priznajući se NJEGOVIM stvorenjem.**”

Odjednom, kako je bila posve drugačija ova SLAVA onog blagdana! Od-

16

GA DUHA SVETOGA, da vam dadne duha mira i pomirenja, i da potjera iz vas duh ovoga svijeta, dnevnih briga, osobnih problema i rastresenosti, da biste bili sposobni ispravno i dostojno doživjeti taj tako sveti trenutak Euharistije. Ali vi tek dolazite, kad je slavlje već započelo, i sudjelujete u njemu kao da bi to bio neki bilo koji događaj, a da se niste na neki način duhovno pripremili na to. Zašto? To je doista uvelike čudno. Vi ste pri trenutku najvećeg dara od strane Svevišnjeg, ali to ne znate tako visoko cijeniti.”

To je bilo sada dosta. Osjećala sam se tako loše, budući da je bilo toga beskrajno mnogo zašto sam morala moliti BOGA za oprostjenje; ne samo zbog krivog ponašanja ovog dana, nego prije svega za mnogo puta, u kojima sam – tako kao i

15

jednom se ugledah na jednom jako udaljenom mjestu, pred veličanstvenom sadašnjošću prijestolja BOŽJEGA. Sve je bilo puno svjetla, a ja sam bila ispunjena beskrajnom ljubavlju i puna zahvalnosti ponavljala uvijek iznova: “Zahvaljujemo TI radi velike slave TVOJE, hvalimo TE, klanjamo TI se, slavimo TE, zahvaljujemo TI, GOSPODINE i BOŽE, KRALJU nebeski, BOŽE OČE Svemogućí...” I predstavih si očinsko lice nježnog OCA puna beskrajne dobrote...- “GOSPODINE ISUSE KRISTE, jedinorođeni SINE, GOSPODINE BOŽE, JAGANJČE BOŽJI, SINE OČEV, KOJI oduzimaš grijeh ovoga svijeta...” i odjednom stajao je ISUS preda mnom, licem ispunjenim nježnošću i beskrajnim milosrđem... “Jer TI si jedini SVET, TI si jedini GOSPODIN, TI si jedini SVEVIŠNJI, ISUSE KRISTE, sa SVETIM DUHOM ...” BOG lijepo LJU-

17

BAVI; ONAJ, KOJI je u ovom trenutku doveo do drhtanja i potresenosti cijelo moje biće i moj život...

Iz dubine sam srca molila: "GOSPODINE, oslobodi me od svih zlih duhova. Moje srce pripada posve TEBI, o moj GOSPODINE. Pošalji mi TVOJ mir, da bih iz ove Euharistije zadobila najveću korist za moje duševno spasenje i da bi moj život mogao donijeti najbolje plodove. DUŠE BOŽJI, SVETI DUŠE, promijeni me, djeluj u meni, vodi me i pokazuj mi put! O BOŽE, daruj mi darove, koji su mi potrebni, da bih TEBI bolje služila...!"

Služba Riječi

I tako dođe vrijeme za **SLUŽBU RIJEČI**, a Presveta Djevica tražila je od mene ponavljati za njom: "GOSPODI-

18

što u tebi ostane, trebaš kušati u ostatku dana i radovati se njegovom ukusu. I onda će se ta RIJEČ u tebi 'utjeloviti', budući je to način koji mijenja život, u kojem se jednostavno dopušta da BOŽJA RIJEČ mijenja samog pojedinca."

"I sad pak reci GOSPODINU, da si ovdje da bi to slušala, da ti to rado želiš, da ti ON to treba objaviti u tvom srcu."

Ponovno se zahvalih BOGU, koji mi je dao prigodu čuti NJEGOVU riječ, i zamolih GA za oprostjenje, da mi je srce bilo tako otvrdnulo kroz sve te duge godine, da sam svoju djecu **samo** učila nedjeljom ići u crkvu, jer je to upravo Crkva zapovijedala i tražila, a **ne iz ljubavi** i iz **potrebe ispuniti se BOGOM**...

20

NE, danas želim posve brižljivo slušati TVOJU RIJEČ i donijeti bogate plodove. Neka TVOJ DUH SVETI tako očisti i pripravi tlo moga srca, da TVOJA RIJEČ raste u meni i dobro se razvija. Očisti moje srce i moju dušu da zato budem spremna i dostojna."

"Ja želim, da pažljivo slušaš čitanja i cijelu svećeničku propovijed. Sjeti se da u Bibliji stoji: 'RIJEČ BOŽJA ne vraća se natrag bez ploda.' (Usp. Iz 55,10-11; 2 Kor 9,10) Kad pažljivo slušaš, ostat će nešto od svega što slušaš u tebi. Moraš onda pokušati za vrijeme cijelog dana razmišljati o tim riječima, koje su ostavile traga, dojma, u tvojoj nutrini, i sjećati ih se. Ponekad su to možda samo dvije rečenice, drugi put je cijelo Evanđelje; ili možda također samo jedna jedina riječ: svakako ono,

19

Ja koja sam prisustvovala tolikim slavljinama Euharistije najčešće iz obveze i zbog društvenih prilika, i time vjerovala da ću biti spašena. Nikad mi ni u snu nije palo na pamet živjeti i doživljavati Svetu misu. Još manje sam gubila vrijeme na to usmjeravati svoju pažnju pri čitanjima ili svećeničkoj propovijedi.

Koju sam bol osjećala u svom srcu za sve godine, koje sam tako izgubila i koje su mi bile beskorisne! Sve zbog mojeg neznanja!... Koliko površnosti pokazujemo u slavljinama Sv. mise, na koja dolazimo, jer se radi o svadbi, jer je zadužnica ili jednostavno jer je to nama jedna obveza, budući da nas moraju vidjeti ljudi iz tako zvanog društva! Koje neznanje spram naše Crkve i spram sakramenata! Kojom se pak nekorisnošću bavimo i koje je to gubljenje snage i vremena, kad se dalje

21

obrazujemo i želimo biti u prolaznim stvarima svijeta na "najnovijem stupnju", koje mogu nestati od jednog trenutka do drugog i onda stojimo bez ičega, i koji nam na nikoji način ne služe na koncu života produžiti ga za jednu minutu! **I usprkos svemu uopće ništa ne znamo o onom što nam može donijeti malo neba na zemlju i zatim nam zaslužiti 'vječni život'! Ništa ne znamo o tomu, a hoćemo biti obrazovane žene i ljudi...!**

Prinos darova

Trenutak kasnije počela je **priprava darova**, a Blažena Djeвица reče: "Moli ovako:" (i ja sam ponavljala za njom) **"GOSPODINE, sve TI prikazujem što ja jesam, što imam, što mogu, sve to polažem u TVOJE ruke. Izgrađuj TI, o GOSPODINE, od ovoga malo i jedno-**

22

tog José Maria Escrivá de Balager – sličnu molitvu, koju me je naučila Presveta Djeвица. Može biti da je ovaj svetac, pod čiju se zaštitu stavljam i njemu se preporučujem, svojim molitvama priredio veliku radost.

Iznenada započeli su ustajati mnoštvo likova u crkvenim klupama, koje prethodno uopće nisam bila vidjela. Izgledalo je kao da izravno iz boka svakog pojedinog čovjeka, koji je bio u katedrali, izlazi bočno jedna druga osoba, koje se preobrazuju u mlade i lijepe likove. Bili su obučeni u svijetleću bijelu odjeću (tuniku), i izadoše iz klupâ u središnji prolaz crkve i udoše svečano oltaru.

Naša Majka reče: **"Dobro pazi, to su anđeli čuvari svakog pojedinog čovjeka ovdje nazočna. Sad je trenutak, u**

24

ga, što jesam. Po zaslugama TVOJEG SINA, promijeni me o NAJUZVIŠE-NIJI BOŽE. Molim TE za moju obitelj, za moje dobročinitelje, za svakog pojedinog člana našeg apostolata, za sve osobe koje nas napadaju, za sve one koji su se preporučile mojoj siromašnoj molitvi... Pouči me, kako položiti svoje srce na zemlju njihova puta, da njihov životni put ne bude tako tvrd i neka osjete pod svojim nogama nježnost LJUBAVI na svojem putu... Tako su molili sveti, i tako ja želim da i vi molite."

I tako traži Isus, da raširimo svoje srce po tlu, da ne osjete grubost puta. Nego da im olakšamo i preuzmemo boli svakog koraka. Godinama kasnije pročitala sam i našla sam u molitvenoj knjižici jednog sveca, kojega jako štujem – naime sve-

23

kojem anđeo čuvar svakog vjernika donosi darove i molitve na oltar GOSPODINU."

U onom trenutku bila sam potpuno iznenađena i svladana, budući su ta bića imala tako lijepa lica koja su tako zračila tajanstveno i predivno, što se ne da jednostavno opisati niti čovjeku predstaviti. Crte lica su tako lijepo i predivno zračile. Bile su žensko mekane, ali njihova tjelesna građa, njihove ruke i njihov lik bili su jedino muškarca. Bose noge nisu dodirivale tla, nego kretali su se klizeći, kao da lebde na zemlji. Ta procesija nebeskih likova bila je vrlo lijepa i dojmpljiva.

Neki od njih imali su u svojim rukama nešto slično zlatno-sjajnim posudama, iz kojih je izlazilo bijelo-zlatno svjetlo. Uz to reče Majka Božja: - **"To su anđeli ču-**

25

vari osoba koje prikazuju ovu Svetu misu s mnogim nakanama. To su anđeli čuvari, koji su uistinu svjesni, što znači ovo slavlje. To su anđeli onih, koji imaju nešto što će ponuditi i prikazati GOSPODINU...”

“Prikažite u ovom trenutku sve, ponudite GOSPODINU vašu brigu, vaše boli, vaše snove i zanose, vaše žalosti, vaše radosti i vaše molbe. Sjetite se, da Sveta misa ima beskrajnu vrijednost, - i upravo stoga budite velikodušni u žrtvovanju i prikazivanju vaših molbi i nakana.”

Iza prvih anđela išli su drugi, koji nisu ništa držali u svojim rukama. Stajali su s praznim rukama. Blažena Djeвица reče: -” to su anđeli čuvari ljudi, koji su doduše ovdje, ali koji nikad ne žrtvuju nešto,

26

“Ne žalostite tako svojeg anđela čuvara... Molite jednostavno mnogo. Molite za obraćenje grješnika, za mir u svijetu, za članove vaših obitelji, za vaše susjede, za one koji su se preporučili u vašu molitvu. Molite, tražite, vapite mnogo, ali ne samo za sebe, nego i za druge – prije svega za neprijatelje.”

“Sjetite se, da se GOSPODINU najviše sviđa kad sami sebe ponudite kao žrtvu zadovoljštine, da ISUS, kad silazi u žrtvi Svete mise s neba na zemlju, promijeni i izmijeni vas same SVOJIM vlastitim zaslugama. Kako ponuditi i prikazati OCU sama sebe? Ništavilo, siromaštvo i grješnost samog sebe; - ali kad se sve to žrtvuje i prikaže sjedinjeno sa ISUSOVIM zaslugama, onda je to ugodno nebeskom OCU.”

28

koji se uopće ne interesiraju doživjeti svaki liturgijski trenutak Svete misne žrtve i koji ništa ne prikazuju što bi se trebalo donijeti pred oltar GOSPODINOV.”

Posve na koncu išli su još drugi anđeli, koji su ostavljali vrlo žalostan dojam. Išli su prema oltaru sa sklopljenim rukama na molitvu i s pogledom oborenim dolje. - “ To su anđeli čuvari ljudi, koji su ovdje i usprkos tomu nisu nazočni. To znači: to su oni, koji su silom došli, ili su došli na Misu zbog jadnog kompromisa ili društvene obveze, ali sami ne žele nazočiti žrtvi Svete mise. I ti anđeli čuvari idu žalosni, budući ništa nemaju što bi mogli donijeti na oltar, osim svojih molitava.”

27

Ona drama, ona procesija bila je predivna i vanzemaljski lijepa, da bi ju se teško moglo usporediti s nečim drugim. Sva ona nebeska bića **pokleknuše** pred oltarom. Jedni ostaviše svoje darove na pod, drugi **kleknuše tako duboko da je njihovo čelo dodirnulo pod**. I kad su svi došli na oltar, bili su mojim očima nevidljivi i iščeznuše iz mojeg vidika.

Svet

Dode kraj **predslovlja**, i kad je sabrani Božji narod uskliknuo: “**Svet, svet, svet**” iščezlo je odjednom sve što je bilo iza svećenikâ, koji slaviše Sv. misu. S lijeve strane nadbiskupa pozadi pojavio se u kosom pravcu tisuće anđela, malih i velikih, s ogromnim krilima i s posve malim krilašcima, kao i bez krila, obučeni u bijelu odjeću koja je bila slična bijelim albama svećenika i ministranata.

29

Svi su klečali s rukama sklopljenima na molitvu i prignuli u strahopoštovanju svoje glave. Čula se predivna glazba kao kad bi mnogi korovi pjevali s najrazličitijim glasovima, i svi zapjevaše i zajedno s BOŽJIM narodom uskliknuše: svet, svet, svet...

Pretvorba

Došao je trenutak **Pretvorbe**, čas najdivnijih čudesa nad čudesima... S desne

30

s desne strane nadbiskupa..., korak dalje iza glave glavnog slavitelja, gdje se nalazilo nešto uzdignuto iznad poda, **kako kleči** na vrlo finim i dragocjenim tkaninama, koje kao da su prozirne i istodobno svijetleće, poput kristalno bistre vode. Tu je **klečala** Presveta Djevica Marija **sklopljenih ruku**, i gledala je pažljivo i sa strahopoštovanjem prema slavitelju. Odonud mi je govorila, ali sasvim tiho, izravno u moje srce, ne gledajući u me.

- **“Zar ne, iznenađuje te, što me vidiš iza nadbiskupa? Ali to upravo mora biti tako... Usprkos velikoj ljubavi, po kojoj mi je dodijeljen moj SIN, nije mi dodijelio dostojanstvo i moć, koju je darovao jednom svećeniku: naime, NJEGA dnevno donositi mojim rukama u ovaj svijet kao što to čine svećenikove ruke iz dana u dan. Zato toliko**

32

strane nadbiskupa prema pozadini, opet dijagonalno, pojavilo se mnoštvo osoba. Bili su obučeni u jednakoj gornjoj odjeći (tunika) pastelnih boja: rozacrvenih, zelenih, nebeskoplavih, ljubičastih i žutih. Kratko rečeno, vrlo različitih mekih i svijetlih tonova boja. Njihova lica zračila su isto tako radošću. Svi su izgledali iste dobi. Moglo se vidjeti (ja ne mogu reći zašto), da su to bili ljudi različite dobi, ali svi su bili istih lica, bez borâ i s nekim blaženim izrazom lica. Isto tako svi su klečali pri odzvanjanju **“Svet, svet, svet GOSPODIN...”**

Tad reče naša “Draga Gospa”: - **“To su svi sveci i blaženici s neba a među njima nalaze se i duše vaših članova obitelji, koji se već sad raduju BOŽJOJ NAZOČNOSTI.”** I najednom vidjeh NJU, Presvetu Djevicu Mariju, odmah izravno

31

puno poštujem i cijenim svećenika i pred svim čudom, koje BOG po njemu čini, to me jednostavno prisiljava, na tom mjestu, pasti na koljena.”

Moj BOŽE, koliko dostojanstva, koliko milosti izljuje GOSPODIN na svećenikovu dušu. I o tom ne vodimo računa, a možda ni sami svećenici nisu toga svjesni!

Pred oltarom počese se postavljati nekoliko sjenâ osobâ sive boje, držeći uzdignute svoje ruke prema gore. O tom reče Presveta Djevica: - **“To su ‘siromašne duše’ čistilišta, koje čekaju na vaše molitve, da bi se odmorile i olakšale svoje muke. Ne posustajite moliti za njih. Te ‘siromašne duše’ molit će onda i za vas, ali za same sebe ne mogu ništa više činiti. Vi ste ti koji možete pomoći ovim**

33

'siromašnim dušama', da se oslobode čistilišne vatre, da dospiju do vječnoga gledanja BOGA i da MU se mogu radovati do vijeka."

"Ti dakle vidiš, ovdje sam nazočna sve vrijeme...", nastavila je Majka Božja, "Ljudi hodočaste i posjećuju moja mjesta ukazanja, i to je štoviše u redu i dobro zbog mnogih milosti koje se primaju na tim mjestima. Ali jamčim ti, ni na jednom mojem mjestu ukazanja, ni na jednom dijelu svijeta nisam toliko nazočna kao na Svetoj misi. Na podnožju oltara na kojem se slavi Sv. misa, moći ćete me uvijek sresti. Boravim i na podnožju svetohraništa i ostajem zajedno s anđelima, budući da sam jednostavno uvijek kod NJEGA i s NJIM."

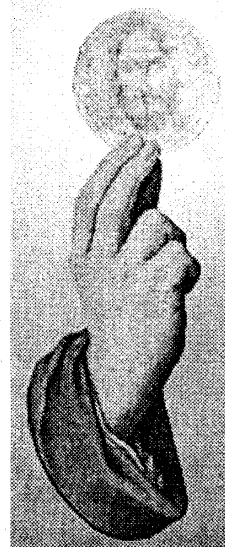
Blažena Djevica reče: **"Reci čovječanstvu, čovjek nije nikad više čovjek nego kad kleči pred BOGOM."**

Slavitelj izgovara "riječi pretvorbe". Nadbiskup je bio normalne visine, ali odjednom je počeo rasti, i ispunio se nekim zračćim svjetlom, nadzemaljskim svjetlom, koje je svijetlilo između bijelog i zlatnog, obavilo ga i zračio je tako snažno svojim licem, tako da njegove crte nisu bile više za prepoznati. I kad je podigao Hostiju, vidjeh njegove ruke i na rubovima ruku nosio je znak, iz kojeg je izlazilo veliko intenzivno svjetlo. Bio je to ISUS! ... Bio je to ON, koji je SVOJIM TIJELOM okružio tijelo slavitelja, kao da je ON nježno i s puno ljubavi okružio i objumio nadbiskupove ruke. U tom jedincatom trenutku započela je rasti Hostija i postajala je sve veća i u njoj

Prelijepo lice Majke Božje – kao i sva druga zračćea lica- u tom trenutku dok se pjeva "Svet", gledati ih kako **kleče sa sklopljenim rukama** i u očekivanju onog velikog čuda, koje se po svem svijetu obnavlja, i uvijek iznova ponavlja, bilo je već kao da si u samom nebu. **Uopće ne misli na to da ima ljudi, koji su među vama, koji nisu u ovom trenutku usredotočeni, već rastreseni i pričaju...** S velikom boli u srcu sad govorim ovo: ima puno više muškaraca, više nego žena, koji jednostavno ostaju stajati i prisustvuju ovom događaju prekrštenih ruku, kao da GOSPODI-NU žele iskazati čast stojeći, takorekue svejedno je to, dakle izrazom ravnodušnosti.

se pojavi predivno ISUSOVO lice, kako gleda SVOJ narod.

Instinktivno htjedoh oboriti svoju glavu a "Naša draga Gospa" reče slijedeće: **"ne obaraj svoju glavu, nego podigni svoj pogled, promatraj NJEGA, gledaj GA izravno i ne izmiči NJEGOVOM pogledu i ponavljaj molitvu iz Fatime: 'GOSPODINE, vjerujem u Te, klanjam Ti se,**

uzdam se u TE i ja Te ljubim! Molim TE, oprostí onima koji ne vjeruju u TE, ne klanjaju TI se, ne uzdaju se u TE i ne ljube TE. Oproštenje i milosrđe...'. A sad reci MU, kako Ga veoma ljubiš, iskaži tvoje štovanje KRALJU KRALJEVA."

I ja sam tako govorila NJEMU. Činilo mi se kao da ON samo mene gleda iz ogromne Hostije. U nutрини znala sam, da ON promatra - s puno LJUBAVI – na isti način svakog nazočnog... Zatim oborih glavu toliko dok mi čelo nije dodirnulo pod, tako kao što su to prethodno učinili svi anđeli i blaženici s neba. Možda u djeliću sekunde razmišljala sam o tom, kako je moguće, da se ISUS pojavio u liku slavećeg svećenika i istodobno također vidljiv u velikoj Hostiji, koja je opet postala malenom kao prije pri spuštanju

38

gospodina nadbiskupa, koji je još uvijek predstavljao i bio ISUS, budući da sam jasno mogla vidjeti i razlikovati NJEGO-VU dugu kosu i NJEGOVE sjajne rane i NJEGOVO veliko tijelo, ali NJEGOVO lice ne vidjeh.

A gore, razapeti ISUS, NJEGOVO lice bilo se oborilo ka desnoj strani ramena i sve što se moglo vidjeti od NJEGOVOG lica i NJEGOVIH ruku, bilo je iznakaženo, prebijeno i puno rana. Na desnoj strani otvorila se jedna rana na NJEOVIM grudima a krv je izbijala u valovima prema lijevoj strani, i na desnu stranu tekla je – naslućujem – voda, ali bila je prozirna i jasna, činilo se kao da je to rijeka nekog natprirodnog svjetla, koje teče na desno i na lijevo na nazočne vjernike. Začudilo me, koliko je bilo krvi što je tekla preko kaleža i pobojah se da bi se već kalež

40

svećenikovih ruku. Niz moje obraze koprtrljale su se velike suze. Lice mi je bilo od toga posve mokro i ne mogoh izaći iz mojeg stanja čudesnog divljenja.

Odmah zatim izgovorio je nadbiskup riječi pretvorbe nad vinom a istodobno s njegovim riječima započelo je sijevati i zračiti na nebu i pozadini. Odjednom nije bilo više zidova ni krova u crkvi. Sve je bilo mračno, zračilo je samo ono sjajno svjetlo na oltaru.

I odjednom vidjeh gore u zraku ISUSA; razapeta, s glavom što je pala na njegove grudi. Poprečni krakovi križa nosili su velike i jake ruke. I iz sredine tog jarkog svjetla izletjelo je svjetlašće kao neka krijesnica ili neki vrlo mali sjajni golubić, i letio je cijelom lađom crkve, da bi se napokon spustio na lijevo rame

39

prelio i Krv bi tekla preko samog oltara i onda bi ostala ogromna krvna mrlja, ali nijedna jedina kaplja nije pala!

U tom trenutku reče Sveta Djevica: - **"To je čudo nad čudesima. Već sam ti često kazala, za GOSPODINA nema vremena ni prostora u trenutku pretvorbe, cijela se zajednica vjernika i suslavitelja premješta u podnožje brda Kalvarije, točno u trenutku razapinjanja ISUSA KRISTA."**

Može li to sebi netko predstaviti? Naše oči ne mogu to vidjeti ni zamijetiti, ali mi smo svi tamo u tom trenutku kad GA se razapinje na križ. ON moli OCA za oproštenje, ne samo za one koji GA ubijaju i muče, nego moli i za oproštenje svakog pojedinog našeg grijeha: **"OČE, oprostí im, jer ne znaju što čine!"**

41

Od onog dana molim sve, i svejedno mi je kad me se stoga drži ludom, **da trebaju kleknuti – pasti na koljena**, da trebaju pokušati sa svim svojim srcem i svim svojim osjećanjem, zašto su sposobni, doživjeti ovu povlasticu, koju nam GOSPODIN daruje u SVOJOJ dobroti.

Očenaš

Kad smo započeli moliti **Oče naš**, sâm GOSPODIN mi po prvi put za vrijeme ove Misne žrtve reče: **“Dobro pazi, JA hoću, da moliš s najvećom iskrenošću i sudjelovanjem, koje možeš ostvariti, i da se upravo u ovom trenutku sjetiš osoba ili ljudi, koji su ti u tvom životu nanijeli najviše boli, patnje i zla, da ih u tom trenutku zagrliš i prisloniš na svoje grudi i rekneš duboko iz srca slijedeće riječi: -‘U ime ISUSOVO opraštam ti i želim ti mir. U ime ISUSOVO molim te**

42

sam spreman oprostiti, i baš ne više i ne manje.”

Ne mogu baš objasniti moju bol i moje kajanje, koje me snašlo, kad sam odjednom shvatila, kako vrlo možemo povrijediti GOSPODINA i kako sami sebi nanosimo štetu i sebe možemo vrijeđati s uvrijeđenošću, s osjećajima ljubomore i mržnje, i drugim užasnim načinima ponašanja, koji najčešće nastaju, od kompleksa manje vrijednosti i preosjetljivosti. Ja sam oprostila, od sveg srca sam oprostila. I zamolila sam za oprostjenje, koji su me ikad povrijedili, da bi zadobila GOSPODINOV mir i da bi ga osjetila u dubini svoje nutrine.

Slavitelj reče: *“... daruj nam mir i jedinstvo... i zatim: **Mir** GOSPODNJI neka je sa svima vama...”*

44

za oprostjenje i želim si mir od tebe.’ – I ako ta osoba zaslužuje mir, ona će ga i zadobiti i dobro će joj biti i na taj način će puno dobra primiti. Ali ako ta osoba nije sposobna otvoriti se miru, pustiti ga u svoje srce, taj mir vratit će se u tvoje srce. Ali ja ne želim, da zadobiješ mir i dadneš ga drugim osobama, ukoliko nisi najprije spremna oprostiti i taj mir najprije osjetiti i imati u svom srcu.”

“Pazite na to, što radite.”- nastavio je dalje GOSPODIN - “Uvijek iznova govorite u ‘Oče našu’: *Oprosti nam duge naše, kako i mi opraštamo dužnicima našim. Ako ste samo spremni oprostiti ali ne i zaboraviti, kako to mnogi uvijek naglašavaju, onda stavljate i BOGU uvjete za oprostjenje. Vi kažete, oprostite mi, molim, samo toliko koliko*

43

I sasvim iznenada vidjeh, da je između nekih ljudi, koji se zagrlise (ne kod svih), započelo u sredini sjati vrlo jako svjetlo, i odmah sam znala, to je bio ISUS, i naslonih se gotovo na osobu uz mene da bih je zagrlila. I tako osjetih zaista i stvarno također grljenje samoga GOSPODINA u tom natprirodnom svjetlu. To je bio ON sam, koji me je zagrlio da bi mi podario SVOJ mir, jer u tom trenutku odjednom sam bila sposobna oprostiti i protjerati iz svog srca svu bol i suzdržanost prema drugim ljudima. I to toliko jako si ISUS želi provesti zajedno s nama taj trenutak radosti, zagrliti nas i poželjeti nam i ostaviti SVOJ MIR.

Sad dođe trenutak pričesti svih slavećih svećenika. Tad primijetih naočnost svih svećenika na nadbiskupovu

45

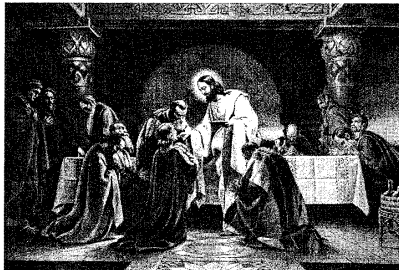
mjestu. I kad je on primio Svetu pričest, reče Presveta Djevica:

“Ovo je pravi trenutak za glavnog slavitelja i svećenike koji su ga pratili moliti. Dakle, ponavljaj za mnom: ‘GOSPODINE, blagoslovi ih, posveti ih, pomози ih, održi ih čistima, ljubi ih, zaštiti ih, održi ih u SVOJOJ ljubavi...’ Mislite pri tom na sve svećenike cijeloga svijeta, molite za sve BOGU posvećene osobe i redovnike...”

Ljubljena braćo, to je pravi trenutak u kojemu moramo moliti za vas, budući da ste vi Crkva, važni dio Crkve, kao što smo mi laici također Crkva. Često mi laici tražimo toliko puno od svećenika, ali nismo sposobni za njih moliti, razumjeti ih, da su i oni samo ljudi, razumjeti i cijeliti njihovu usamljenost i njihovo biti-

46

Sveta pričest

Ljudi sad izlaze iz klupa polazeći na Sv. pričest. Došao je sad veličanstveni trenutak susreta, čas **“pričesti”**. I GOSPODIN mi reče: - **“Sačekaj trenutak, JA želim, da ti nešto promatraš...”** i tjerana nutarnjim poticajem usmjerih svoj pogled osobi, koja je upravo primila Svetu pričest na jezik iz ruku svećenika.

Uz to moram objasniti, da je to bila osoba iz naše molitvene skupine, koja se

48

sâm-ostavljen, čime je svećenik tako često okružen.

Jednostavno moramo razumjeti, da su svećenici ljudi kao mi, koji trebaju puno razumijevanja, prije svega, i pazite, potreban im je i osjećaj i tankoćutnost, trebaju posebno naše poštivanje, budući da svoj život daruju za svakog pojedinog od nas, kao i ISUS. Oni su mu se zacijelo posvema posvetili.

Gospodin želi, da narod stada, koje je BOG povjerio dotičnom svećeniku, moli za svojeg pastira i tako pomaže njegovom posvećenju. Jednog dana, kad već dođemo na drugi svijet, shvatit ćemo čudo, što ga je GOSPODIN učinio, kad nam je darovao svećenike, koji nam pomažu spasiti naše duše.

47

prethodnog predvečerja nije više mogla ispovijedati i zato se ujutro ispovjedila prije Mise. Kad je sada svećenik položio tijelo GOSPODINOVO na njezin jezik, sjehnula je zraka svjetlosti i toj je ženi bijela-dubokozlatna svjetlost prožela najprije kralježnicu, zatim rub hrptenjače, ramena i glavu. GOSPODIN mi tada reče:

“Tako je to, kad uživam zagrliti neku dušu koja dolazi s posve čistim srcem primiti me!”

ISUSOV glas imao je ton osobe, koja je bila vrlo zadovoljna i sretna. Bila sam sasvim zbunjena i stalno sam gledala na tu prijateljicu kako se vraća na svoje mjesto okružena blještavim svjetlom u rukama GOSPODNIJIM. Pomislih više na to koliko si čudo tako bezbroj puta propustimo,

49

kad pristupamo stolu GOSPODNJEM s našim malim i velikim pogreškama da bi primili ISUSA, kad to treba i može biti tako veliko slavlje.

Više puta kažemo, nema toliko svećenika da bi svakog trenutka uvijek iznova mogli ispovjediti svoje grijehе. Problem nije zacijelo ispovjediti se iznova svakog trenutka, nego je problem štoviše u tomu, da tako lako i uvijek iznova padamo u grijehе i ne prevladamo kušnju. Na drugom mjestu mora se kazati, kad se često toliko trudimo pronaći salon za uljepšavanje i pronađemo dobrog frizera kad moramo negdje poći i kad smo pozvani na slavlje, onda se pak ne traži previše od nas pronaći svećenika, kad je to potrebno, da bi nas ON oslobodio od tog blata, prljavštine duše, upravo od grijehа. Ali ne smijemo biti drski primati ISUSA

50

koja me je svu ispunila. Osjetih tako beskrajnu ljubav da nisam mogla zadržati svoje suze... Kad sam se vratila na svoje mjesto i upravo klekla, reče mi GOSPODIN: - **“Dobro poslušaj...”** I odjednom mogla sam u nutрини razabrati i čuti molitve jedne žene, koja je sjedila preda mnom, a upravo se bila pričestila.

To što je ona govorila ne otvarajući usta, glasilo je otprilike ovako: *“GOSPODINE, sjeti se da je već opet kraj mjeseca, a ja nemam novaca da bih platila stanarinu, ratu za automobil i školarinu djeci. TI moraš nešto poduzeti da mi pomogneš... Molim te, pobrini se, da moj muž napokon prestane toliko piti. Jednostavno ne mogu podnositi njegova trajna stanja pijanstva. I molim TE za svojeg sina. Izgubit će daljnju godinu, ako mu ne pomogneš na ispitima koje mu pred-*

52

u svakom bilo kakvom trenutku, kad nam je srce puno užasnog korova.

Kad sam krenula primiti Svetu pričest, ponovno mi reče ISUS: - **“Posljednja večera bila je trenutak najveće prisnosti sa svojimа. U tom času LJUBAVI uspostavio sam Sakrament, koji je bio u očima ljudi najveće ludilo ljubavi i glupost. Učinio sam se naime zarobljenikom LJUBAVI. Uspostavio sam sakrament svete EUHARISTIJE. Htjedoh ostati kod vas i među vama do konca vremena, jer MOJA LJUBAV nije mogla podnijeti, da vi, koje sam ljubio više nego SVOJ vlastit život, ostanete kao siročad...”**

Tada sam primila Hostiju – Tijelo GOSPODINOVO - , i imala je posve drugi okus. Bila je to mješavina krvi i tamjana

51

stoje u ovom tjednu... I ne zaboravi moju susjedu, koja bezuvjetno treba odseliti, da napokon i stvarno odseli, budući da je jednostavno više ne mogu podnositi i izdržati... itd., itd.”

Najednom reče nadbiskup **“Pomolimo se!”** i ustade okupljena zajednica na završnu molitvu. ISUS mi reče žalosnim tonom u glasu: **“Jesi li pak vidjela i također primijetila? Jesi li postala svjesna toga? Ni jedan jedini put nije MI ova žena rekla, da ME voli. Niti jednom nije mi se zahvalila, što sam JA SVOJE BOŽANSTVO spustio s neba kao dar ljudima, jadnom čovječanstvu, također i za nju, da bih ljude uzdigao SEBI. Niti jedan jedini put nije kazala: ‘HVALA, GOSPODINE!’** Bila je to samo duga litanija molbi... i tako se

53

ponašaju gotovo svi, koji ovamo dolaze da bi ME primili.”

“JA sam umro iz ljubavi prema vama i JA sam uskrsnuo, također iz ljubavi, i otada JA čekam iz ljubavi svakog pojedinog od vas... ali vi uopće ne zamjećujete koliko čeznem i žedam za vašom ljubavi. Sjeti se, JA sam ‘PRO-SJAK LJUBAVI’ u ovom uzvišenom, tako bitnom i značajnom času duše.”

Shvaćate li uopće, da ON, koji je SAMA LJUBAV, čezne za našom ljubavlju, moli i prosi, a mi MU je ne želimo dati? Zacijelo još gore, nastojimo izbjeći susret s Najvišim oblikom LJUBAVI, s jedinom LJUBAVI, koja se prinosi u trajnoj žrtvi.

54

Neshvatljivo blago Svete mise

Koliko dobročinstava gubimo time, da sve to jednostavno ne želimo razumjeti i niti sudjelovati svaki dan u Svetoj misi! Zašto se malo ne napregnemo da dan započnemo pola sata ranije, jednostavno pola sata ustati ranije, da bi dnevno Svetu misnu žrtvu doživjeli i time primili sav blagoslov i sve milosti, koje GOSPODIN želi izliti na nas?

Svjesna sam već, da svi ne mogu svakodnevno sudjelovati na Svetoj misi zbog svojih uobičajenih obveza, ali barem bi moglo biti moguće dva ili triput tjedno, zar ne? Štoviše, i osim toga, ima toliko mnogo ljudi koji izbjegavaju nedjeljnu Misu s nekim otrcanim isprikanama, da imaju malo djeteta kod kuće ili čak dvoje ili desetero djece i stoga ne mogu doći na Sv. misu. A kako oni postupaju, kad se

56

Blagoslov

I kad je nadbiskup pošao podijeliti završni blagoslov, Presveta Djevica ponovno mi reče slijedeće: “Oprez, pazi i gledaj, što činiš... Vi jednostavno ‘mašete rukom’ umjesto da se prekrižite. Jednostavno ipak misli na to da bi ovaj blagoslov, kojeg u svom životu primaš iz posvećenih ruku svećenika, mogao biti posljednji. Ne znaš, da li ćeš umrijet ili ne, kad izlaziš iz ove crkve. I također ne znaš, da li ćeš još jednom imati prigodu, da ti neki drugi svećenik podijeli svoj blagoslov. Te posvećene ruke daju ti blagoslov u ime PRESVETOG TROJSTVA – i stoga je više nego pravo, da taj znak križa činiš s poštovanjem i pobožnošću, kao da je to posljednji put u tvojem životu.”

55

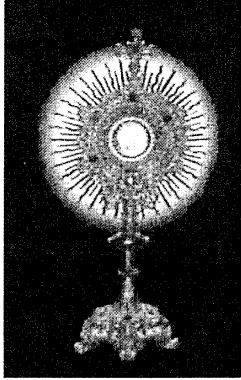
radi o nekoj drugoj vrsti važnih obveza – poziv na ručak, posjetiti neku predstavu u kinu – i druge tako ‘važne’ stvari? Tad jednostavno povedu djecu ili izmjenjuju se – muž polazi na Misu a supruga pođe kasnije. Ali molim vas ispunite svoju obvezu prema svom GOSPODINU BOGU i STVORITELJU!

Imamo vremena za učenje, studiranje i rad. Imamo vremena za igru, odmor, sport, gledanje televizije, šetanje s psom, čitanje novina i časopisa, ali **NEMAMO VREMENA POĆI NA SVETU MISU – ČAK NI JEDNOM TJEDNO.**

ISUS me zamolio na koncu Sv. mise ostati još nekoliko minuta s NJIM. I ON reče: “Ne izlazite u žurbi i trci odmah iz crkve na koncu Sv. mise. Ostanite jedan trenutak – nekoliko minuta, u

57

mojem društvu, uživajte moju nazočnost i omogućite mi radost, da ste sa MNOM...”

U mojoj mladosti čula sam od nekoga, da GOSPODIN poslije Pričesti ostane u nama pet ili deset minuta. I tako upitah GOSPODINA u ovom trenutku: GOSPODINE, je li to istina i stvar-

no tako? Koliko dugo TI ostaješ u nama nakon Svete pričesti?

Mislim, GOSPODIN se morao smijati zbog moje gluposti i ovog glupog

objede, itd., itd. I koje je mjesto, kojeg ste napravili za mene? To smije samo biti mjesto gdje ste objesili neku sliku po kojoj pada prašina i čak ne bude pobrisana, nego to mora biti mjesto, gdje se obitelj susreće bar na pet minuta dnevno, da bi zahvalila za dan, za dar života i moliti za sve potrebe ovog dana, vapiti blagoslov, zaštitu i zdravlje... Sve ima svoje mjesto u stanicama, samo JA nemam.”

“Ljudi planiraju svoj dan, svoj tjedan, svoj semestar, svoj godišnji odmor itd. Točno znaju kojeg će se dana odmarati, kojeg će dana ići u kino ili ići na svečanosti, kad će posjetiti baku ili unuke, djecu ili prijatelje. Točno znaju kad će se prepustiti zadovoljstvima; ali koliko ima obitelji, koje najmanje jednom mjesečno kažu: ‘Danas je

pitanja, budući da mi je kazao slijedeće: “JA ostajem sve vrijeme, koje ME želiš imati sa sobom. Kad sa MNOM govoriš tijekom dana, dok MI upućuješ samo nekoliko riječi za vrijeme tvog dnevnog rada, uvijek ću te slušati. JA sam uvijek s vama. Ali vi ste ti koji ME napuštate i ostavljate SAMOG. Misa je završila i vi odlazite iz crkve, i već je to kraj kršćanskog držanja prema životu i odlukama, to je kraj s ISUSOM. Ispunili ste nedjeljnu obvezu i tim je sve učinjeno, a vi uopće ne mislite na to, da biste ME obradovali da podijelim s vama obiteljski život, barem ovog dana, ‘DANA GOSPODNJEG’.”

“U vašim kućama i stanicama imate mjesto za sve moguće i često čak posebnu sobu za svaku vrstu djelatnosti: spavaću sobu, kuhinju, blagovaonice za

dan kad namjeravamo posjetiti ISUSA u svetohraništu (ili tabernakulu).’ I onda dođe cijela obitelj MENI, da bi sa MNOM razgovarali, SJELI sučelice meni i sa MNOM razgovarali, MENI pričali KAKO im je u posljednje vrijeme, izložili MI svoje probleme i poteškoće koje imaju, i od MENE izmolili što im je potrebno..., omogućili MI sudjelovati u njihovim poslovima! Kako često se događa tako nešto?”

“JA znam sve. JA čitam u najdubljoj dubini vašeg srca i poznajem vaše najtajnije misli, ali sviđa MI se, kad MI pričate o vašim stvarima. Raduje me, kad mi dopuštate sudjelovati u vašem životu kao članu obitelji, kao najintimnijem i najboljem prijatelju. Koliko milosti čovjek gubi samo stoga, jer MI

ne ostavlja nikako mjesta u svojem životu!”

Kad sam onog dana bila s NJIM a također i mnogih drugih dana, ON nas je redovito poučavao, i danas želim s vama podijeliti ove pouke o ispunjavanju mogjeg naloga poslanja, koji mi je povjeren. ISUS reče:

“Htjedoh spasiti svoje stvorenje, jer čas, u koji sam vam otvorio vrata neba, bio je jednostavno prepun neizmjerne i nezamislivog bola...” Misli na to, nijedna majka do danas nije hranila svoje dijete vlastitim tijelom, ali JA sam išao do ovog ekstrema LJUBAVI, da bih vam omogućio sudjelovati na MOJIM zaslugama.”

62

navikom i svakodneвноšću. Govori o onima, koji su izgubili svaki osjećaj čuđenja i divljenja ovog susreta s NJIM. I ta “uobičajenost” – to svakodnevno iskustvo – čini određene ljude tako mlakima i tako ravnodušnim, da im jednostavno baš ništa više ne pada na pamet, i ništa novoga, što bi ISUSU rekli kad GA susreću u Svetoj pričesti. I ON mi je govorio upravo o ne malenom broju BOGU posvećenih duša, koje su izgubile oduševljenje darovati se GOSPODINU u ljubavi, i koji su od svog duhovnog poziva učinile samo neku službu i zvanje – kao svaku drugu djelatnost – kojoj se samo toliko predaju koliko je to upravo baš nužno. Upravo ispunjaju svoju dužnost poziva bez osjećaja, za natprirodno događanje...

64

“Sveta misna žrtva to sam JA sâm. U njoj sam produžio MOJ život i MOJU žrtvu križa uvijek među vama. Bez zasluge MOJEG života i MOJE krvi, što još imate čim biste stajali pred MOJIM Ocem? Ništa, bijedu i grijeh...”

“Vi biste zapravo morali nadvisiti anđele i arkandele u krepostima, jer oni ne dolaze do uživanja i nemaju to blaženstvo, da me mogu primati kao hranu, a vi to imate. Oni piju samo jednu kapljicu iz izvora Žive vode, a vi ste dobili milost primati MENE samog. Vi imate cijeli ocean Žive vode, da biste pili iz njega...”

Druga stvar, koju mi je GOSPODIN ispričao, bila je slijedeća: ON govori o osobama, kojima je primanje NJEGA i susret s NJIM postao jednostavno

63

Zatim mi je GOSPODIN govorio o plodovima, koje treba u nama donijeti svaka Pričest. Postoje naime ljudi, koji svakodnevno primaju GOSPODINA i usprkos tomu niša se ne mijenja u njihovom životu. Ima ljudi, koji provode mnoge sate u molitvi i čine mnoga dobra djela, itd., itd. – ali ništa se ne mijenja u njihovom životu. I život koji se ne mijenja, u kojem nema promjena, takav jednostavno ne donosi nikakve plodove za GOSPODINA. Milosti, koje smo primili u slavlju Euharistije, moraju u nama donijeti plod obraćenja, a u odnosu prema našoj braći i sestrama u GOSPODINU moraju proizvesti plod kršćanske ljubavi prema bližnjemu i milosrde.

Mi laici igramo važnu ulogu unutar naše Crkve. Nemamo pravo odbijati poslanje, koje nam je GOSPODIN dao kao

65

svakom kršteniku, propovijedati naime i širiti "Veselu vijest". Nemamo pravo primiti sva ta spoznanja za sebe i ne prenositi ih ostalom svijetu. Nemamo pravo pustiti našu braću umirati od gladi, premda imamo toliko, i dovoljno, kruha u našim rukama.

Ne smijemo promatrati kako se ruši naša Crkva, dok udobno sjedimo u našim župama i u našim kućama, a toliko smo pak toga primili od našeg GOSPODINA i još uvijek iznova zadobivamo od NJEGA: NJEGOVU RIJEČ, propovijedi svećenikâ, hodočašća, BOŽJE milosrđe u sakramentu ispovijedi, čudesno sjedinjenje u sredstvu **Života** i hrane Svete pričesti, predavanja od ovog ili onog svećenika i propovjednika.

Drugim riječima: Mi primamo toliko puno a nemamo hrabrosti izaći iz svoje komotnosti, poći posjetiti zatvorenike ili one u popravnim domovima i razgovarati s najsiromašnijim od siromašnih. Kazati im da se ne predaju, da su kao katolici došli na svijet, da ih treba naša, njihova, Crkva i to takve kakvi su sad u svojoj patnji i nevolji. Ta te njihove boli i njihove nevolje tu su da druge otkupe, jer po toj žrtvi i tim teškim vremenom zaslužiti će "vječni život".

Nismo sposobni poći umirućim bolesnicima u bolnice i kod njih moliti Krunicu Božanskog milosrđa, pomoći im svojom molitvom u ovom teškom trenutku borbe **između Dobra i Zla, osloboditi ih od lukavosti i kušnjâ demona. Svaki se umirući boji**, i samo držati njegovu ruku i govoriti mu o neizmjernoj Božjoj

ljubavi, i govoriti mu o predivnom što ga očekuje u nebu s ISUSOM i Marijom, u zajedništvu s njegovima koji su već pozvani s ovoga svijeta, to tješi i jača umirućeg.

Čas svijeta, u kojem sad živimo, ne dopušta više da polovičnošću proigramo i izgubimo misli i snage. BOGU je nepodnošljiva mlakost. Moramo biti produžene ruke naših svećenika, ići tamo kamo oni ne mogu stići, da bismo obavili posao koji oni više ne mogu ostvariti, da se mogu posve usredotočiti na svoje ovlasti podjeljivanja sakramenata. Ali da bi se to moglo činiti i ostvariti, potrebno je primati ISUSA i prihvatiti GA, s ISUSOM živjeti i NJIM se hraniti.

Bojimo se previše upustiti s NJIM ili suviše obvezati – ali kad GOSPODIN

68

ispuniti SVOJE obećanje, kako je rekao: “Nikad više suslavljaje Misne žrtve neće biti kao što je bilo ranije” i kad GA primiš... ljubi GA...! Doživi nježnost i blagost, koju se osjeća kad se odmoriš u rani NJEGOVA boka, koja je otvorena i za tebe, i odakle i za tebe teku rijeke “žive vode”... da bi prepustio dar NJEGOVE Crkve, NJEGOVE Majke koju je i nama dao za Majku; da bi i tebi otvorio vrata kuće NJEGOVA OCA, i... da bi te osposobio iskusiti NJEGOVU milosrdnu ljubav i po tom svjedočanstvu preko slavlja Svete Misne žrtve, da i ti uvijek iznova pokušaš uzvratiti i odgovoriti NJEMU tvojom malom ljubavlju.

BOG neka te blagoslovi ove svetkovine uskrsnuća GOSPODNJEG.

70

kaže: “**Najprije traži Kraljevstvo BOŽJE, onda će ti se sve drugo nadodati**” (usp. Mt 6,33; Lk 12,31), to znači, sasvim se upustiti i posve se tomu predati. To znači: Kraljevstvo BOŽJE treba se tražiti sa svim i po svim sredstvima i ... zatim upravo otvoriti ruke, da bi SVE drugo uz to dobili kao dar. ON je domaćin, jer On je poglavar koji najbolje plaća, Jedini, koji točno zna i za tvoje najmanje potrebe i za njih se brine!

Dragi brate, sestro u GOSPODINU, zahvaljujem vam što ste dopustili, da sam mogla ispuniti poslanje koje mi je povjereno, naime tebi poslati ove stranice.

Slijedeći put, ka prisustvuješ Svetoj misi, doživljavaj ju i živi s njom. Ja znam, da će GOSPODIN i kod tebe

69

Tvoja sestra u našem živom GOSPODINU ISUSU KRISTU.

*Catalina
Laička misionarka
Euharistijskog Srca ISUSOVA*

*«Ja sam s vama
u sve dane...»
(Mt 28,20)*

71

Vrijedne teme za razmatranje u tišini

O prilagodavanju duhu vremena i vezivanju na sadašnje vrijeme:

“Stoga, tko god prekrši i jednu od ovih i najmanjih zapovijedi i nauči druge da tako rade, bit će najmanji u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude vršio i naučavao biti velik u kraljevstvu nebeskom.” Matej 5,19

O izjednačavanju bračne veze muža i žene s vezom homoseksualaca i lezbijki:

“Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju, On ga stvori, **muško i žensko stvori ih.**” Post 1, 27

“On im odgovori: Zar niste čitali da ih je Stvoritelj, kad ih u početku stvori, ‘stvori muško i žensko.’” Mt 19,4

72

slušaju glas GOSPODINOV i NJEGOVE Majke, koju nam je ON sam dao još na križu za Majku. Često je za PLAKATI kad se doživljava ovo danas i sada!”

Iz uvodnog govora II. svjetskog kongresa ANE u Méridi/Meksiko 2004

“A Marija je pamtila sve te događaje i razmišljala o njima u svom srcu.”

Lk 2, 19

O suradnji kršćana laika u vinogradu GOSPODNJEM:

“Ne može se prečuti poziv laicima na suradnju u vinogradu GOSPODNJEM. Ali odgovor je često **povezan s ako. Samo ako sam šef; samo ako me se uzima za ozbiljno, samo ako smijem ovo i ono, samo ako će me svi poštivati, samo ako**

74

“U početku stvorenja ‘stvori ih je kao muško i žensko’.” Mk 10,6

Je li Božja volja pretvarati muškobanjastu ženu u ženskasta muškarca?

O mjestu Marije u Crkvi:

“Zašto su na mnogim mjestima-milosti uvijek iznova u prvom planu Marijine suze? Zašto ona plače? **Zašto plače majka?** Jer ljubi svoju djecu usprkos svih upozorenja, mora promatrati sva čuda kako njezina tako ljubljena djeca **idu stramputicom grijeha oholosti, naduvenosti, svojeglavosti, sebičnosti i tvrdoglavosti, ne uzimajući ozbiljno poticaje na molitvu, prezirući strahopoštovanje pred Presvetim sakramentom i radije galamom i bukom pijančevanjem ići ravno u propast, umjesto da u tišini PONIZNO**

73

ja zato budem obasut poštovanjem i zahvalnošću.” (kao gore)

“Sine moj, poniznošću časti samog sebe i cijeni sebe svojom pravom cijenom.” Sir 10,28

“Odvratna je poniznost oholici i ogavan je bogatašu siromah” Sir 13,20

“Jednako, vi mladići, pokoravajte se starijima! U međusobnom saobraćaju svi se obucite u **poniznost**, ‘jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost’. Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom, da vas uzvisi u svoje vrijeme.” 1 Petr 5,5-6

75